

De chemische oorlog tegen kanker vindt zijn oorsprong in de Eerste Wereldoorlog

Het is daar, waar de chemicaliën die kankerpatiënten in de vorm van tabletten en ampullen krijgen toegediend, voor het eerst in het veld werden getest. Echter vocht men op dat moment niet tegen kanker, maar tegen vijandige soldaten. Men noemde het **Mosterdgas**, als afgeleide van het “gele kruis” dat op de verpakkingen stond. Degenen die het moordzuchtige vergif inademden stierven onder vreselijke pijnen. In de tweede wereldoorlog ontdekte men dat deze chemische vorm van oorlogsvoering voornamelijk het beenmerg en het lymfesysteem aanviel, precies waar de bloedcellen worden gevormd en opgeslagen. Omdat we bij leukemie en botkanker vermeerdering van witte bloedcellen zien begon men dit oorlogswapen in afgemeten doses, zoals bij deze vormen van kanker, toe te dienen. Tegenwoordig wordt dit middel door de medische wereld “**LOST**” genoemd, een afkorting die werd afgeleid van de fabrikanten **Lommel** en **Steinkopf**.

Veel van de geneesmiddelen die tegenwoordig worden gebruikt voor de behandeling van kanker, de zogenaamde “stikstofverliesverbindingen”, zijn niets meer dan chemisch gewijzigde versies van de gassen die werden gebruikt bij oorlogsvoering. Afgezien hiervan worden ook gifstoffen die worden afgeleid van paddenstoelen en planten gebruikt.

Christian Bachmann: *Die Krebsmafia*, 1986

Bron: www.LearningGNM.com